

Statutter har overbevist mig om, at den høje Regering sikkert ikke vil gøre Agrarforeningens Forslag til sit. Men jeg vil dog tillade mig at forespørge hos den højtærede Finansminister, hvorledes hans Stilling vil være, naar dette Forslag fra anden Side maatte blive indbragt her i Tinget. Jeg indrømmer naturligvis, at det Forslag, som nu foreligger her, paa ingen Maade er uden en ret væsentlig Betydning i Retning af at bringe Rentefoden for faste Prioriteter ned; men paa den anden Side skal man vistnok ikke overburde dets Virkninger. Det vil jo afhænge af saa mange andre tilstødende Forhold, om det virkelig vil saa nogen særlig Betydning i saa Henseende. Den sidste Konvertering, der fandt Sted for 8 Aar siden, havde vel nok i Begyndelsen nogen Betydning i saa Henseende; men nogen varig og større Betydning havde den næppe. Hvad det andet Forslag, der blev forelagt forleden Dag, angaar, indrømmer jeg selvfølgelig, at det ogsaa har sin Betydning, men jeg tror kun, at det er en meget ringe Betydning i Forhold til, hvad Landbruget som det vigtigste Erhverv her i Landet, det Erhverv, hvorpaa efter min Mening Landets hele økonomiske Liv hviler, og hvoraf det bæres, kunde have Krav paa. Jeg vil altsaa tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, og eventuelt tillige den højtærede Indenrigsminister, om, hvorledes deres Stilling vilde være, hvis Agrarforeningens Forslag maatte blive indbragt her i Tinget. Jeg maa sige, at foruden at jeg havde fra først af tænkt mig i alt Fald den Mulighed, at den høje Regering vilde have gjort Agrarforeningens Forslag til sit, har jeg betragtet det som en aldeles given Sag, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Bojsen) i alt Fald havde taget Agrarforeningens Forslag op. Det er jo netop i disse Dage, i Morgen, et Aar siden, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds forpagtede Agrarforeningen til Bedste for sin specielle Politik, og da det vel tør antages, at det ærede Medlem fremdeles staar i en særdeles intim Forbindelse med Agrarforeningen, havde jeg ventet det som selvfølgelig, at dette Kreditforeningsforslag vilde være fremkommet fra hans Side. Det er ganske naturligt, at man fra andre Sider her i Salen, hvor man kunde ønske dette Forslag bragt frem, har holdt sig noget tilbage for ikke at saa Udseende af at ville blande sig ind i dette intime Forhold eller gøre noget Forsøg paa at sprænge det. Jeg vil derfor tillade mig at rette det Spørgsmaal til det

ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds — jeg haaber ikke, at det maa findes at være helt umotiveret — om det kan ventes i en nær Fremtid, at Forslaget om Agrarkreditforeningen fra hans eller hans nærmeste politiske Meningsfællers Side vil blive indbragt her i Tinget. Naar det ærede Medlem har svaret herpaa, saa vil der jo blive rig Anledning for dem fra anden Side, som mene, at der i dette Forslag er i alt Fald adskillige gode Tanker, og at Hovedtanken i det er god, til at tage under Overvejelse, hvorledes de saa skulle stille sig til Sagen.

J. C. Christensen: I mangt og meget kan jeg være enig i de Udtalelser, vi nys have hørt om den foreliggende Sag, og jeg skal ikke opholde mig længe ved en Omtale af den; men jeg har dog lyst til at gøre et Par Bemærkninger og stille et enkelt Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, som er Forslagets Stiller her i Tinget. De Penge, som her foreslaas laante, tænkes jo hovedsagelig anvendte til en Omskrivning af vor Gæld, dels til en Omskrivning af de saakaldte Sterlinglaan af 1850—1861 og dels til en Omskrivning af de udstedte Jærnbaneobligationer, om man maa kalde dem saa. Denne Omskrivning finder jeg for mit Vedkommende meget tilfredsstillende.

Men da Lovforslaget gaar noget videre, idet det omfatter et Laan paa 25 Mill. og altsaa vil skaffe Statskassen indtil 7 Mill. mere, end der skal bruges til denne Omskrivning, har jeg lyst til at spørge den ærede Finansminister om, hvorledes han tænker sig disse 7 Mill. anvendte. Det er muligt, at den højtærede Finansminister tænker sig, at disse 7 Mill. Kr. skulle anvendes i de kommende Aar ogsaa til Jærnbanelaan, og at de, indtil Eiden kommer for deres Anvendelse, skulle ligge i Statskassen, skulle af Finansministeren udlaanes til Banker, gøres frugtbringende paa bedst mulige Maade. Det er muligt, at den højtærede Finansminister tænker sig noget saadant, men hvis det er Meningen, og alene Meningen, og hvis den højtærede Finansminister ikke har i Sinde at anvende i alt Fald — lad os sige de 5 Mill. Kr. til andre nyttige Formaal, saa er jeg meget betænkelig ved at gaa med til et Statslaan af denne Størrelse. Det er jeg for det første af den Grund, at naar disse Penge — lad os sige 5 Millioner — skulle ligge nogle Aar i Statskassen og frugtbares af Finansministeren, saa vil Staten saa et ikke ubetydeligt Rentetab, det